

ἐπ' ἄπειρον τὴν ἐν γένει παραγωγὴν, ἥτις θὰ **συνυξάνη** μετὰ τὰς ἀνάγκας μας, ἀντὶ νὰ τὴν περιορίζουν, ὅπως γίνεται τώρα, ὅτε ἐπὶ τοσοῦτον μόνον γίνεται παραγωγή, ἐφ' ὅσον ὑπάρχον ἀγοραστὰ νὰ πληρώσουν.

Οἱ παραγωγοὶ τώρα δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἀγοράσουν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα οἱ ἴδιοι παράγουν, διότι τὰ προϊόντα, ἀμα ὡς φύγουν ἀπὸ τὰς χεῖράς των, ἐπιβαρύνονται μετὰ τὰ βάρη τὰ πληρωόμενα εἰς τὴν μέσσην τάξιν, καὶ βλέπει τις χιλιάδας λιμωττότων καὶ ρακενδύτων ἀνθρώπων ἐνώπιον σωρῶν ἀγαθῶν παντὸς εἶδους, ἢ ἐνώπιον κολοσσαίων μηχανῶν, αἱ ὁποῖαι μένου ἐν ἀκίνησίᾳ, διότι οἱ κύριοί των δὲν ἔχουν συμφέρον νὰ τὰς βάλλουν εἰς κίνησιν. Ἐάν ὅμως ἐξ ἐναντίας τὰ μέσα τῆς παραγωγῆς ἐγίνοντο κοινὴ ἰδιοκτησία, αἱ μηχαναὶ αὐταὶ δὲν θὰ ἔμενον στάσιμοι, διότι οἱ ἐργάται θὰ ἐπαιρναν ὀπίσω ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα παρήγον.

Οἱ κεφαλαιούχοι, οἱ κύριοι, οἱ ἔμποροι καὶ οἱ παράσιτοι θὰ ἐξηρανίζοντο — τούτῃ θὰ μετεμορφούντο εἰς παραγωγούς. Ἡ κοινωνία θὰ κατεσκεύαζε νέους μηχανισμούς ἐν μεγάλῳ πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς ἀνθρωπίνης ἐργασίας. Ἐνεκα τούτων ὅλων τὸ ἔργον παντὸς ἀνθρώπου θὰ ἐλαφρύνετο. Ἡ κοινωνία διαθέτουσα μεγάλους πόρους θὰ ἤτο εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβῃ τὴν συντήρησιν τῶν ἀσθενῶν, τῶν γερόντων καὶ τῶν ἐν τῇ ἐργασίᾳ παθόντων, καὶ θὰ ἤδύνατο οὕτω νὰ ἀνατρέφῃ καὶ τὰ παῖδιά.

Ἀλλὰ πῶς θὰ ὑπερακοντισθῶσι τὰ παντοειδῆ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα θὰ παρεμβληθῶσιν εἰς τὴν μεγάλην αὐτὴν μεταμόρφωσιν; Πῶς θὰ γίνῃ ἡ μεταβάσις ἀπὸ τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ παραγωγικοῦ μονοπωλίου εἰς τὴν κοινωνικὴν ἰδιοκτησίαν; **Δι' ἐπαναστάσεως.** Ὅπως ἡ μέση τάξις (ἢ τῶν ἀστῶν) ἔκαμε χρῆσιν τοῦ μέσου αὐτοῦ, ὅπως συντρίψῃ τὰ καταθλιβόντα αὐτὴν προνόμια, οὕτω καὶ ἡ φτωχολογία θὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ μέσου.

»Μετὰ τοὺς ἐπαναστατικούς ἀλληλεγγύους, διηρημένους εἰς δύο κόμματα, τὴν Ὀμοσπονδίαν τοῦ Κέντρου καὶ τὴν Ὀμοσπονδικὴν Ἐνώσιν, ἔρχεται τὸ κόμμα τῶν Ἀναρχικῶν. Τὸ πρόγραμμα αὐτῶν εἶναι ἡ κοινότης τῆς ἰδιοκτησίας. Πῶς θὰ γίνῃ ἡ κοινοποίησις αὐτή; Διὰ τοῦ Κράτους; Περί τούτου οἱ Ἀναρχικοὶ οὐδὲν λέγουσιν. Ἀλλὰ πῶς θὰ λάβῃ χώραν ἀναδιοργάνωσις ἐν μέσῳ ἀναρχίας, ἐν μέσῳ χάους παντοίων κοινωνικῶν στοιχείων, ἀνευ κυβερνήσεως, ἥτις νὰ ἀνεγείρῃ ἐπὶ τῶν ἐρείπιων νέον τι οἰκοδόμημα; Ἐν τούτοις οἱ Ἀναρχικοὶ φρονοῦσιν ὅτι δὲν ἔχουν ἀνάγκην Κράτους οὐδὲ Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἡ Ἀλληλεγγύη θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐγκατασταθῇ μόνη τῆς. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀναρχικῶν τάσσεται καὶ ὁ διάσημος Γεωγράφος Ἐλυσάι Ρεκλούς, ὁ ἐφευρετὴς τοῦ ἐρωτικοῦ γάμου».

Αὐταὶ εἶνε αἱ κυριώτεραι γραμμαὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ κοινωνισμοῦ. Καλὸν εἶνε νὰ ἔχωμεν σαφῆ ἰδέαν αὐτῶν τῶν πραγμάτων καὶ νὰ μὴ διατυμπανίζωμεν μόνον λέξεις χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ πράγματος.

Ἐραμιστῆς

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

- Αὐτὸ ὅμως εἶνε ἀρκετὰ περιεργον!
- Τί πράγμα;
- Δὲν τὸ ξέρεις; νὰ, ἀδελφέ, νὰ σὲ εἰδοποιῇ μία ἀτμά-

μαξα, ἐνῷ τρέχει, περὶ τοῦ κινδύνου ὃν διατρέχει· ἀς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ ἄγγλος μηχανικός τῆς ὅτι εἶνε μεθυσμένος (καὶ μάλιστα ἀν θέλῃς αὐτὸ δὲν εἶνε ὑπόθεσις, ἀλλὰ πραγματικότητα): τὸ λοιπὸν ἡ ἀτμάμαξα ἄμα πλησιάσῃ εἰς τὰ γνωστὰ ἐπικίνδυνα μέρη, ἀπὸ τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην διέρχεται, ἀμέσως . . . . .

— Τί; γυρίζει ὀπίσω;

— Ὅχι· προβαίνει μάλιστα θαρραλέως πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀλλὰ φωνάζει ὡς ὑστερικῆ με δξυτάτας φωνᾶς ὅτι ὑπάρχει κίνδυνος· ὁ ἄγγλος τότε ἀμέσως ξεμεθᾷ, καὶ λαμβάνει τὰ μέτρα του.

Αὐταὶ αἱ φωναὶ ὀφείλονται εἰς τὸν Σικελιανὸν Γράκομον Βίτον, μηχανικόν, ὅστις δὲν εὐρίσκειται βεβαίως ἐντὸς τοῦ λέβητος, ἀλλὰ θέλω νὰ σὲ πῶ ὅτι ἐφεύρε ἐν ἀπλοῦστατον ἐργαλεῖον ὅμοιον μετὰ ἐν χονδροειδῆς ὠρολόγιον, συνιστάμενον ἐκ τροχῶν καὶ τροχίσκων καὶ κυλίνδρων με δεικτὰς καὶ ταινίας συνδεδεμένας μετὰ τὴν σφυρίκτραν τῆς ἀτμάμαξῆς· τὸ ἀνάλογον τοῦτο ὠρολόγιον ἐργαλεῖον δεικνύει εἰς τὸν μηχανικόν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς ποῖον μέρος τῆς ὁδοῦ εὐρίσκειται, πόσα μέτρα ἀπέχει ἀπὸ ὠρισμένου τι μέρος κ τ λ. Εἶνε δὲ οὕτω διατεθειμένον ὥστε ὅταν πλησιάσῃ τὰ μέρη τὰ χρῆζοντα ἰδιαίτερας προσοχῆς, σύρει διὰ τῆς ταινίας τοῦ τὴν σφυρίκτραν καὶ ἄρα φωνάζει ἡ ἀτμάμαξα· εἶνε ὡς νὰ κτυπᾷ φερ' εἰπεῖν ἐν ὠρολόγιον εἰς ὠρισμένας ὥρας.

— τσ! τσ! τσ! τσ! τσ! τσ!

Ἐγὼ μάλιστα στοιχηματίζω ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν αἱ ἀτμάμαξαι, τὰ ἀτμόπλοια, αἱ μηχαναὶ κ τ λ. θὰ ἐργάζονται μόνον τῶν χωρὶς νὰ ἔχουν ἀνάγκην τῆς διευθύνσεως τοῦ ἀνθρώπου.

— τσ! τσ! τσ! τσ! τσ!

— Καὶ μάλιστα φρονῶ ὅτι περιττὴ πλέον εἶνε ἡ παρουσία μας εἰς τὸν κόσμον καὶ ἐπομένως δυνάμεθα νὰ αὐτοκτονήσωμεν ἐν ἀνέσει ἀφίνοντες τὰς μηχανὰς νὰ ἐργάζονται δι' ἡμᾶς.

— Τσ!! . . . . .

Ὁ ἠλεκτρισμὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ

Εἰς τὴν Ἰαπωνίαν ὅλα τὰ δημόσια καταστήματα, οὔτε καὶ τοῦ Γκαζιῦ ἐξαιρουμένου, φωτίζονται δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκ κοινοῦ πνέων ἤδη τὰ λούστια Δῆμος Ἀθηναίων δὲν φωτίζει τάχα ὅλας τὰς ὁδοὺς Ἀθηναίων διὰ τοῦ φωτός τῆς Σελήνης; ἢ καὶ ἐν ἑλλείψει ταύτης δὲν τὰ; φωτίζει διὰ τῆς λασπόδους λαμπρότητός του;

— Καὶ τί θέλεις νὰ εἰπῆς μετὰ αὐτὸ;

— Τίποτα· ὁ λόγος τὸ φέρνει.

Αἱ ἀκρίδες τῆς Κύπρου καὶ τὰ Ἀγγλικὰ χρήματα.

Εἰς τὰ 1881 ἡ κυβέρνησις τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Μεγαλειότητος τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας ἀνάσσης Βικτωρίας, ὅτε ἐφάνθησαν αἱ ἀκρίδες εἰς Κύπρον, προσέφερεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς ληστευθείσης Ἑλληνικωτάτης ταύτης νήσου ἕνα penn (12 ἑκατοστὰ τῆς δραχμῆς) εἰς ὄντινα ἤθελε παρουσιάσεν ἡμίσειαν λίτραν ὠν ἀκρίδος εἰς τὰς ἀρχὰς ὡς ἀμοιβὴν διὰ νὰ διευκολύνῃ οὕτω τὴν καταστροφὴν τῶν φθοροποιῶν τούτων ζώων. Ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1881 μέχρι τοῦ Φεβρου-

αρίου 1882 παρουσίασαν οί Τσυπριώται εις τὰς Ἀγγλικὰς ἀρχὰς 1329 τόννους ὠν ἀκριδῶν σημειωτέον δὲ ὅτι ἕκαστον ὠν εἶνε μικρότερον κεφαλῆς καρφοβελόνης.

Τὰ penn ἐξήλειψαν τὰ ὠὰ καὶ ἀρα τὰς ἀκριδας.

Ἄλλα ἕως πότε ἡ ἄλλη ἀκριδα, ὧ Κύπριοι, ἡ τρώγουσα μπιφτέκια καὶ ὄχι σιτάρι, θὰ δολιεύηται τὴν δόλια σας πατριδα; ἕως πότε Ἑγγλέζος κουφὸς θὰ πίνη τὸ Κυπριώτικο κρασί; Ἐξω βάρβαρε, δὲν σὲ θέλομεν πιά!

Δίδω ὡς ἀμοιβὴν εἰς τοὺς Κυπριώτας δέκα λεπτὰ διὰ κάθε λίβραν ὠν Ἀγγλίδος. Ἄλλος τρόπος ἐξαλείψεως τῶν Ἀγγλων δὲν ὑπάρχει, ὧ φίλοι Κυπριῶται.

Ἡ ποσότης τοῦ χρυσοῦ ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐπολογίζουσι τὸ ποσὸν τοῦ χρυσοῦ εἰς χρῆμα καὶ εἰς κοσμήματα ἀνερχόμενον εἰς 580. 000. 000 λίρας στερλίνας· ἐξ ὧν 126 ἑκατομ. ἀνήκουσι εἰς τὴν Ἀγγλίαν· 136 ἑκατ. εἰς τὴν Γαλλίαν· 8 ἑκατ. εἰς τὴν Γερμανίαν· 92 ἑκατ. εἰς τὰς ἠνωμένας πολιτείας. Εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη ταλαντεύεται τὸ ποσὸν μεταξὺ 800 χιλ. καὶ 30 ἑκατομ. Ὁ Χρυσὸς ὅμως εἰς χρῆμα ἢ εἰς κόσμημα δὲν εἶνε τὸ σημεῖον τοῦ πλοῦτου ἐνός ἔθνους.

Χρυσέ! χρυσέ μου Χρυσέ!

— Ὅριστε.

— Ἀντίο σας.

— Προσκυνῶ δούλός σας.

Αἰτία τῆς ὀμίχλης ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Λονδίῳ.

Ἐπάρχει μία ἑταιρία σοφῶν ἐν Λονδίῳ καταγινομένη ἐπιτηδες περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν αἰτίων τῆς παροιμιώδους ὀμίχλης τοῦ ἀτμώδους τόπου των. Ἐπομνήματα ἐπὶ ὑπομνημάτων συνεσωρεύθησαν παρῆλθον πολλὰ ἔτη καὶ μνήματα ἐπὶ μνημάτων τῶν σοφῶν τούτων ἀνδρῶν συνεσωρεύθησαν ἕως οὗ ἐσχάτως ὁ κ. Johne Aitken εὔρε τὴν αἰτίαν καὶ διεφώτισε τὸ πλήρες ὑγρασίας τοῦτο ζήτημα· τὸ περιοδικόν. οἱ Κόσμοι ἔκαμιν μίαν ἀνάλυσιν τοῦ ὑπομνήματος τοῦ Aitken ὅστις ἐκ πολλῶν παρατηρήσεων καὶ πειραμάτων του καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι: ἡ ὀμίχλη δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ εἰμὴ ὅταν ὑπάρχουν εἰς τὸν ὑγρὸν ἀέρα μικρὰ μόρια στερεὰ χρησιμεύοντα ὡς πυρὴν τῆς συσσωρεύσεως τῶν ἀτμῶν· τὸ ἀποδεικνύει δὲ καὶ διὰ πειράματος ἀπλοῦ λαμβάνει δύο ὑαλίνας κενὰς σφαίρας, ἐξ ὧν ἡ μία εἶνε πεπληρωμένη ἐκ κοινοῦ ἀέρος, ἡ δὲ ἄλλη ἐκ διηθημένου ἀέρος διὰ θάμβακος ἐνέχοντος πολλὰ μόρια ἀλλοτριῶν σωμάτων· ἀκολούθως εἰσάγει δύο ρεύματα ἀτμῶν καὶ εἰς τὰς δύο σφαίρας παρατηρεῖται τότε εἰς τὴν τελευταίαν σφαίραν πυκνὴ ὀμίχλη, ἐνῶ εἰς τὴν ἐκ κοινοῦ ἀέρος πεπληρωμένην ὁ ἀήρ μένει σχεδὸν διαφανής. Τὸ θεῖωδες ὄξυ μειγρωμένην ὁ ἀήρ μένει με ἀμμωνίαν ὀλίγην εἶνε καλὸς ἀγωγὸς τῶν ἀτμῶν ὑπολογίσας δὲ ὁ κ. Aitken ὅτι μόνον εἰς τὸ Λονδίον 74 000 τόννοι τῆς συνθέσεως ταύτης ἀποδίδουν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν τοὺς καπνοὺς τῆς, ἐξηγεῖ εὐκόλως τὴν γένεσιν τῆς ὀμίχλης ἐν τῇ τεραστίῳ ταύτῃ πόλει.

Αἰτία τοῦ κοινοροῦ ἐν Ἀθήναις.

Ἐπάρχει μία ἑταιρία σοφῶν περὶ τὸ «Μὴ χάνεσαι» κατα-

γινομένη περὶ τῆς ἐξακριβώσεως τῶν αἰτίων τοῦ παροιμιώδους κοινοροῦ τοῦ ἀποπουλθερισθέντος τόπου των. Ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων συνεσωρεύθησαν παρῆλθον πολλὰ ἔτη καὶ Σινικὰ τεῖχη ἐπὶ σινικῶν τειχῶν συνεσωρεύθησαν ἐντὸς τῶν πνευμόνων τῶν σοφῶν τούτων ἀνδρῶν διὰ τῆς εἰς λασπώδεις πλίνθους μεταβολῆς τῆς ὑγραθείσεως κόνεως· ἕως οὗ ἐσχάτως ὁ John Kalivan εὔρε τὴν αἰτίαν καὶ διεφώτισε τὸ κεκοιναμένον τοῦτο ζήτημα.

Κατέληξε δὲ ὁ κ. Kalivan μετὰ τὰς πολυπληθεῖς πλήρεις ὄξυνοίας παρατηρήσεις του εἰς τὰ ἐξῆς δύο συμπεράσματα:

1ον ἡ αἰτία τοῦ κοινοροῦ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ὑπαρξιν δημάρχου καὶ

2ον εἰς τὴν μὴ κατάβρεξιν τῶν ὁδῶν.

Ὁ κ. Kalivan μάλιστα δὲν περιορίζεται ὡς ὁ κ. Aitken εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῶν αἰτίων, ἀλλὰ καὶ προτείνει τὰ μέσα τῆς ἀρσεως τοῦ κακοῦ. Ἐὰν, λέγει, δὲν δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ πρώτη αἰτία, τότε εἶναι ἀπαραίτητον ὁ λαὸς κατὰ τὸν Ἰούλιον νὰ θέσῃ ὄρον ὑποχρεωτικόν τὸ γενικόν κατάβρεγμα...

Καὶ φρονεῖ ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ φέρῃ ἡ πράξις αὕτη τοῦ λαοῦ αἴρουν τὴν νῦν πρώτην αἰτίαν τοῦ κοινοροῦ, ἀφ' ἐαυτῶν θὰ ἄρουν ἴσως καὶ τὴν 2αν.

A....

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Λέει ἡ γυναῖκα γιὰ νὰ λήθ, κι' ὁ ἀνδρας γιὰ ν' ἀκοῦνε.

Καλλίτερα νὰ μὴ ἔχη τις ὅ,τι τοῦ ἀξίζει, παρὰ νὰ ἔχη ὅ,τι δὲν ἀξίζει.

Σπουδαῖος πράγματι εἶνε ἐκεῖνος ὅστις δὲν προσφέρει λέξιν, τὴν ὁποῖαν νὰ μὴ ἦνε ἑταῖμος νὰ ὑπογράψῃ καὶ μετὰς δύο χειρας.

Ἡ γυνὴ ἡ καυχωμένη ὅτι δὲν ἔχει τρυφερὰ αἰσθήματα —καὶ δυστυχῶς ὑπάρχουν τοιαῦται— μοὶ φαίνεται ἕως ἀνθος, τὸ ὁποῖον θὰ ἔλεγεν ὅτι δὲν ἔχει ἄρωμα.

Ὅλαις αἱ γυναῖκες μοιάζουν.

Μόνο ἡ κείνη π' ἀγαπᾷ

Σὰν ἐκείνη δὲν εἶν' ἄλλη·

Αὕτη μυρίζει μοναχὴ τῆς

Κι' ὅπου στρέψουν, ὅπου πᾶν

Δὲν ἔχει ὁμοίαν εἰς τὰ κάλλη.

Κάλλιον νὰ δίδῃς καὶ νὰ μὴ μετρᾷς, παρὰ νὰ μετρᾷς καὶ νὰ μὴ δίδῃς.

Ἡ γλῶσσα λέγει πολλάκις ὅ,τι ὁ κάλαμος δὲν δύναται νὰ γράψῃ. Ἄλλ' ἀφ' ἑτέρου καὶ ὁ κάλαμος γράφει ὅ,τι ἡ γλῶσσα δὲν λέγει. Εἰς τὸν τρόπον ὥστε ἡ ὑπεροχὴ μένει εἰς τὸν κάλαμον.

Μαρτενγκῶ.